

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 29/05/2023

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 502

ΤΜΗΜΑ : Α2 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604536
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022 Α΄ 206), εφεξής ΚΦΔ,
β. του άρθρου 10 της Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β΄ 4738/26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)» όπως αναριθμηθήκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ. της ΠΟΛ.1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β΄ 1440/27-04-2017).

δ. την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β΄ 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β΄ /01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσα ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία, νομίμως εκπροσωπούμενης, με έδρα, κατά της υπ΄ αριθ. οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού/ επιβολής προστίμου φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ΄ αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού/ επιβολής προστίμου φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ της οποίας ζητείται η ακύρωση και την οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αυτή αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία η οποία κατατέθηκε **εμπρόθεσμα** και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού/επιβολής προστίμου φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ, προσδιορίστηκαν φορολογητέα κέρδη ποσού 479.619,77€ αντί των δηλωθέντων ποσού 385.494,38€ και καταλογίσθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας φόρος εισοδήματος ποσού 27.296,36€ πλέον προστίμου άρθρου 58 του ΚΦΔ ποσού 13.648,18€, ήτοι συνολικό ποσό 40.944,54€.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Δυνάμει της υπ' αριθ. εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ διενεργήθηκε έλεγχος φορολογίας εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2016 στην προσφεύγουσα εταιρεία με αντικείμενο δραστηριότητας ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ ΑΛΛΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ. Αιτία ελέγχου αποτέλεσε η από μηνυτήρια αναφορά συνεπεία της οποίας εκδόθηκε η ως άνω εντολή ελέγχου για φορολογικό έλεγχο ορθής εφαρμογής των διατάξεων φορολογίας εισοδήματος του ν. 4172/2013.

Κατόπιν διενέργειας των ελεγκτικών επαληθεύσεων, προέκυψαν οι περιγραφόμενες στις σελ.13-25 της έκθεσης ελέγχου λογιστικές και λοιπές διαφορές ελέγχου, συνολικού ποσού 176.914,08€.

Για τις διαπιστώσεις εκδόθηκε από τον έλεγχο το υπ' αριθ. σημείωμα διαπιστώσεων του άρθρου 28 του ΚΦΔ, με συνημμένο τον υπ' αριθ. προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό εισοδήματος/προστίμου, φορολογικού έτους 2016.

Στις η ελεγχόμενη εταιρεία κατέθεσε το με αριθ. πρωτ. υπόμνημα, με τα αναφερόμενα σε αυτό συνημμένα έγγραφα. Από τα προσκομισθέντα στον έλεγχο, με το ανωτέρω υπόμνημα, φορολογικά στοιχεία και παραστατικά πληρωμών, στο μέτρο που αυτά τεκμηριώθηκαν, έγιναν δεκτά από τον έλεγχο τιμολόγια αγορών και δαπανών συνολικής αξίας 82.788,69€. Αντίθετα, δεν έγιναν δεκτά λοιπά τιμολόγια αγορών ή/και δαπανών συνολικής αξίας 78.594,27€ τα οποία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις των άρθρων 22 και 23 του ν. 4172/2013, καθώς και λοιπές διαφορές ελέγχου ποσού 15.531,12€. Συνεπώς, οι συνολικές διαφορές ελέγχου προσδιορίστηκαν στο ποσό των 94.125,39€, ως κάτωθι:

Περιγραφή	Ποσό	Αιτιολογία
Αγορές (Λογ/σμός ΓΛ 20, 24, 25, 26)	16.935,31€	Μη προσκόμιση παραστατικού ή τραπεζικού μέσου πληρωμής -προσωπικές καταναλωτικές δαπάνες
Αγορές (Λογ/σμός ΓΛ 20.01, 20.02)	3.260,00€	Μη προσκόμιση φορολογικών στοιχείων
Αγορές (Λογ/σμός ΓΛ 20.02)	20.132,00€	Εικονικά τιμολόγια αγοράς αγροτικών προϊόντων βάσει υπεύθυνων δηλώσεων αντισυμβαλλόμενων
Δαπάνες (Λογ/σμός 64)	36.419,42€	Μη προσκόμιση φορολογικών στοιχείων-προσωπικές καταναλωτικές δαπάνες-
Δαπάνες (Λογ/σμός 62.05, 62.03)	1.847,54€	Μη προσκόμιση φορολογικών στοιχείων
Αποσβέσεις	9.079,54€	Μη αιτιολόγηση σχετικής εγγραφής
Διαφορές απογραφής (Λογ/σμός 24)	6.451,58€	Απογραφή υλικών συσκευασίας που δεν συμπεριλήφθηκε στο έντυπο Ε3
Σύνολο Λογιστικών Διαφορών	94.125,39€	

Κατόπιν των ανωτέρω, συντάχθηκε η από έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος εφαρμογής διατάξεων ν. 4172/2013, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ και εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά να γίνει αυτή δεκτή, να ακυρωθεί, άλλως να τροποποιηθεί η προσβαλλόμενη πράξη, προβάλλοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

1. Ο έλεγχος προσδιόρισε λανθασμένα ως διαφορά φορολογητέων κερδών το ποσό των 94.125,39€ αντί του ορθού 87.723,81€, σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου.
2. Ο έλεγχος προσδιόρισε λανθασμένα μη εκπιπόμενες αποσβέσεις ποσού 9.079,54€.
3. Ο έλεγχος προσδιόρισε εικονικές συναλλαγές συνολικής αξίας 20.132,00€ λαμβάνοντας υπόψη τα αναφερόμενα σε υπεύθυνες δηλώσεις.
4. Για όσες πιστώσεις δεν κατέθεσε τα απαραίτητα δικαιολογητικά, επισημαίνει ότι εσχάτως ελήφθησαν και κατατίθενται με την παρούσα προσφυγή.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 «Εξουσίες Φορολογικής Διοίκησης» του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους, που προβλέπονται στον Κώδικα.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 «Πρόσβαση στα βιβλία και στοιχεία» του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει δικαίωμα να λαμβάνει αντίγραφα των βιβλίων και στοιχείων, καθώς και λοιπών εγγράφων, για τα οποία ο φορολογούμενος δηλώνει ότι αντιπροσωπεύουν ακριβή αντίγραφα. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος αρνείται να προβεί στην ανωτέρω δήλωση, ο οριζόμενος από τη Φορολογική Διοίκηση υπάλληλος προβαίνει σε

σχετική επισημείωση επί των εγγράφων. Ο οριζόμενος υπάλληλος δύναται ταυτόχρονα να απαιτεί από το φορολογούμενο ή τον φορολογικό εκπρόσωπό του να παρίσταται στον τόπο όπου διενεργείται ο φορολογικός έλεγχος και να απαντά σε ερωτήματα που του τίθενται, ώστε να διευκολύνεται η διενέργεια του φορολογικού ελέγχου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της **παρ.2 του άρθρου 28 «Αποτελέσματα φορολογικού ελέγχου» του ΚΦΔ**, ορίζεται ότι: «2. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 30 «Προσδιορισμός φόρου» του ΚΦΔ**, ορίζεται ότι: «1. Πράξη προσδιορισμού φόρου είναι η πράξη, με την οποία καθορίζεται το ποσό της φορολογικής οφειλής ή απαίτησης του φορολογουμένου για μια ή περισσότερες φορολογικές περιόδους ή για ένα ή περισσότερα φορολογικά έτη ή διαχειριστικές περιόδους ή για μια ή περισσότερες φορολογικές υποθέσεις. Με την πράξη προσδιορισμού φόρου συνιστάται και βεβαιώνεται η φορολογική οφειλή ή απαίτηση του φορολογούμενου. Η πράξη αυτή καταχωρίζεται ως εισπρακτέο ή επιστρεπτέο ποσό στα βιβλία της Φορολογικής Διοίκησης. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα καθορίζονται τα βιβλία, στα οποία γίνεται η καταχώριση, το περιεχόμενο, η διαδικασία και οι εξαιρέσεις από αυτή, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. 2. Η Φορολογική Διοίκηση είναι αρμόδια να εκδίδει τις ακόλουθες πράξεις προσδιορισμού φόρου: [...], γ) πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου...».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 34 «Διορθωτικός προσδιορισμός φόρου» του ΚΦΔ** ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 21 «Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα» του ν.4172/2013 (ΚΦΕ)** ορίζεται ότι: «1. Ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα θεωρείται το σύνολο των εσόδων από τις επιχειρηματικές συναλλαγές μετά την αφαίρεση των επιχειρηματικών δαπανών, των αποσβέσεων και των προβλέψεων για επισφαλείς απαιτήσεις... 2. Το κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα προσδιορίζεται για κάθε φορολογικό έτος με βάση το λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης, ο οποίος συντάσσεται σύμφωνα με τα λογιστικά πρότυπα που προβλέπονται στην ελληνική νομοθεσία.».

Επειδή, στο **άρθρο 22 «Εκπιπόμενες επιχειρηματικές δαπάνες» του ν. 4172/2013**, όπως ίσχυε κατά το κρινόμενο έτος, ορίζεται ότι: «Κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών, με την επιφύλαξη των διατάξεων

του άρθρου 23 του Κ.Φ.Ε., οι οποίες: α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές της, β) αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή και η αξία της συναλλαγής δεν κρίνεται κατώτερη ή ανώτερη της αγοραίας, στη βάση των στοιχείων που διαθέτει η Φορολογική Διοίκηση, γ) εγγράφονται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης των συναλλαγών της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιούνται και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά...».

Επειδή, στο άρθρο 23 «Μη εκπιπόμενες επιχειρηματικές δαπάνες» του ν. 4172/2013, ορίζεται ότι: «Οι ακόλουθες δαπάνες δεν εκπίπτουν: α) [...], β) κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των πεντακοσίων (500) ευρώ, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής, [...], ια) οι δαπάνες ψυχαγωγίας. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που η επιχειρηματική δραστηριότητα του φορολογούμενου έχει ως κύριο αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας και οι δαπάνες αυτές πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της δραστηριότητας αυτής, ιβ) προσωπικές καταναλωτικές δαπάνες [...].».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1216/01-10-2014 με θέμα: «Κοινοποίηση των διατάξεων της περίπτωσης β' του άρθρου 23 του ν.4172/2013», αναφέρεται ότι: 1. Με τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 4172/2013 καθορίζονται οι μη εκπιπόμενες δαπάνες από τα ακαθάριστα έσοδα των φυσικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα (ατομικές επιχειρήσεις), καθώς και των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων.

2. Ειδικότερα, με την περίπτωση β' του ως άνω άρθρου ορίζεται ότι δεν εκπίπτει κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των €500, από την ημεδαπή ή την αλλοδαπή, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής. Για την εφαρμογή της περίπτωσης αυτής, στην έννοια της αγοράς των αγαθών και της λήψης των υπηρεσιών εμπίπτουν οι αγορές πρώτων και βοηθητικών υλών, εμπορευμάτων, υλικών, παγίων, κ.λπ., οι πάσης φύσεως δαπάνες της επιχείρησης καθώς και οι πάσης φύσεως υπηρεσίες που λαμβάνει η επιχείρηση, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 22 του ν.4172/2013 και δεν εμπίπτουν σε κάποια από τις λοιπές περιπτώσεις του παρόντος άρθρου. Η μη εξόφληση των ως άνω δαπανών με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής δεν συνιστά, από μόνη της, εικονικότητα ως προς τη συναλλαγή και δεν έχει ως αποτέλεσμα τον προσδιορισμό του εισοδήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 του ίδιου νόμου, εφόσον δεν συντρέχουν και άλλοι λόγοι. [...].

4. Ως τραπεζικό μέσο πληρωμής, προκειμένου για την εφαρμογή των κοινοποιούμενων διατάξεων, νοείται:

- Η κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του προμηθευτή, είτε με μετρητά είτε με μεταφορά μεταξύ λογαριασμών (έμβασμα),
- Η χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών της εταιρείας που πραγματοποιεί την πληρωμή,
- Η έκδοση τραπεζικής επιταγής της επιχείρησης ή η εκχώρηση επιταγών τρίτων,
- Η χρήση συναλλαγματικών οι οποίες εξοφλούνται μέσω τραπεζής,
- Η χρήση ταχυδρομικής επιταγής – ταχυπληρωμής ή η κατάθεση σε λογαριασμό πληρωμών των Ελληνικών Ταχυδρομείων.

5. Σε περίπτωση που καταβάλλονται προκαταβολές έναντι της αξίας του προς αγορά αγαθού ή υπηρεσίας ή όταν πραγματοποιούνται τμηματικές καταβολές που αφορούν συναλλαγές

συνολικού ύψους άνω των €500, απαιτείται η χρήση τραπεζικού μέσου, ανεξαρτήτως του ποσού της κάθε τμηματικής καταβολής ή προκαταβολής.

6. Σε περίπτωση που οι αντισυμβαλλόμενοι είναι ταυτόχρονα προμηθευτές και πελάτες, επιτρέπεται να προβούν σε εκατέρωθεν λογιστικούς συμψηφισμούς, εφόσον αυτό δεν αντιβαίνει σε διατάξεις άλλων νόμων. Όταν η διαφορά που απομένει μετά τον συμψηφισμό είναι μεγαλύτερη των 500 ευρώ, τότε για να αναγνωρισθεί το σύνολο των αγορών απαιτείται η εξόφλησή της με τραπεζικό μέσο πληρωμής. Τα ίδια ισχύουν και στην περίπτωση πώλησης αγαθών μεταξύ υπόχρεων απεικόνισης συναλλαγών με «ανταλλαγή».

Επειδή, με τα διαλαμβανόμενα στην ΠΟΛ. 1113/02-06-2015 με θέμα: «Κοινοποίηση των διατάξεων των άρθρων 22, 22Α και 23 του ν. 4172/2013 (ΦΕΚ 167Α')», προβλέπονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«Ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013) καθιερώνει νέους κανόνες για την έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρηματικών δαπανών για τους ασκούντες επιχειρηματική δραστηριότητα είτε είναι φυσικά πρόσωπα, είτε είναι νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες. Ειδικότερα:

α) με τις διατάξεις του άρθρου 22 τίθεται ο γενικός κανόνας για την έκπτωση των επιχειρηματικών δαπανών με την έννοια ότι κατ' αρχήν εκπίπτουν όλες οι δαπάνες που πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης και επιπροσθέτως πληρούν τα λοιπά κριτήρια που τίθενται στο άρθρο αυτό. Το εν λόγω άρθρο πρέπει να εξετάζεται συστηματικά με το άρθρο 23 που αφορά τις μη εκπιπόμενες επιχειρηματικές δαπάνες και την παράγραφο 4 του άρθρου 48 σχετικά με τις μη εκπιπόμενες επιχειρηματικές δαπάνες που αφορούν τα ενδοομιλικά μερίσματα που απαλλάσσονται από το φόρο. Κατά συνέπεια, ο κανόνας που εισάγεται είναι ότι όποια δαπάνη πληροί τα κριτήρια του άρθρου 22 και συγχρόνως δεν εμπίπτει στον περιοριστικό κατάλογο των μη εκπιπόμενων δαπανών του άρθρου 23 εκπίπτει,

β) με τις διατάξεις του άρθρου 22Α, το οποίο προστέθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου 22 του ν. 4223/2013, ορίζεται ο τρόπος έκπτωσης των δαπανών επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας που πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις, και

γ) με τις διατάξεις του άρθρου 23 ορίζονται περιοριστικά οι κατηγορίες δαπανών που δεν εκπίπτουν. Οι μη εκπιπόμενες δαπάνες διακρίνονται σε δύο κατηγορίες, σε αυτές που λόγω του είδους τους δεν εκπίπτουν χωρίς να απαιτείται η συνδρομή άλλου όρου ή προϋπόθεσης και σε αυτές που δεν εκπίπτουν μόνον κατά το μέτρο που υπερβαίνουν το τιθέμενο στο άρθρο αυτό αριθμητικό όριο.

Άρθρο 22

Εκπιπόμενες επιχειρηματικές δαπάνες

1. Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού τίθεται ο γενικός κανόνας για την έκπτωση των επιχειρηματικών δαπανών. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα των φυσικών προσώπων που αποκτούν εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, καθώς και των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών, οι οποίες πληρούν αθροιστικά τα ακόλουθα κριτήρια, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 και της παραγράφου 4 του άρθρου 48, αναφορικά με τις δαπάνες που κατά ρητή διατύπωση του νόμου δεν εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων.

2. Ειδικότερα, εκπίπτουν οι δαπάνες που:

α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές της.

Συγκεκριμένα, στις δαπάνες της περίπτωσης αυτής εμπίπτει κάθε δαπάνη, που κρίνεται απαραίτητη από τον επιχειρηματία ή τη διοίκηση της επιχείρησης, ανεξάρτητα εάν αυτή πραγματοποιείται δυνάμει νόμιμης ή συμβατικής υποχρέωσης, για την επίτευξη του επιχειρηματικού σκοπού, την ανάπτυξη των εργασιών, τη βελτίωση της θέσης της στην αγορά, εφόσον αυτή ενεργείται στα πλαίσια της οικονομικής αποστολής της ή κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές της και μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία εισοδήματος ή άλλως αποβλέπει στη διεύρυνση των εργασιών της και στην αύξηση του εισοδήματός της (ΣΤΕ 2033/2012) ή στην υλοποίηση δράσεων στο πλαίσιο της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Δεν επιτρέπεται, δε, στη φορολογική αρχή να ελέγχει τη σκοπιμότητα και το προσήκον μέτρο των δαπανών αυτών (ΣΤΕ 2963/2013, 1729/2013, 1604/2011, κ.ά.), εκτός αν τούτο ορίζεται ρητά και ειδικά στο νόμο (π.χ. ενδοομιλικές συναλλαγές). [...]

β) αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή, η αξία της οποίας δεν κρίνεται κατώτερη ή ανώτερη της αγοραίας, στη βάση των στοιχείων που διαθέτει η Φορολογική Διοίκηση.

Ως προς την έννοια της πραγματικής συναλλαγής, διευκρινίζεται ότι οι δαπάνες δεν πρέπει να είναι εικονικές ή μερικώς εικονικές ή ανύπαρκτες, όπως ενδεικτικά είναι η δαπάνη που δεν έχει πραγματοποιηθεί αλλά έχει καταχωρηθεί στα τηρούμενα βιβλία ή αφορά σε συναλλαγές που εν είναι πραγματικές ως προς το είδος ή το πρόσωπο ή την αξία αυτών.[...]

Το αν η αξία της συναλλαγής είναι ανώτερη ή κατώτερη της αγοραίας (αρχή των ίσων αποστάσεων) είναι θέμα πραγματικό. Διευκρινίζεται ότι αυτή εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση των ενδοομιλικών συναλλαγών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 50 του Κ.Φ.Ε.

γ) εγγράφονται στα λογιστικά αρχεία (βιβλία) της επιχείρησης την περίοδο που πραγματοποιούνται και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά.

Επομένως, οι δαπάνες θα πρέπει να έχουν καταχωρηθεί στα τηρούμενα βιβλία του φορολογικού έτους που αυτές έχουν πραγματοποιηθεί με βάση τα κατάλληλα δικαιολογητικά.

Διευκρινίζεται ότι η έννοια των δικαιολογητικών είναι ευρύτερη των φορολογικών στοιχείων και περιλαμβάνει κάθε πρόσφορο δικαιολογητικό, όπως ενδεικτικά, στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του ν. 4308/2014 (Ε.Λ.Π.), δημόσια ή ιδιωτικά έγγραφα, απολογιστικά στοιχεία (π.χ. αποσβέσεις), [...].

3. Κατόπιν όλων όσων αναφέρθηκαν παραπάνω συνάγεται ότι οι επιχειρηματικές δαπάνες εκπίπτουν, εφόσον πληρούν αθροιστικά τα κριτήρια του άρθρου 22 και δεν ανήκουν στον περιοριστικό κατάλογο του άρθρου 23 ή της παραγράφου 4 του άρθρου 48. Αναφορικά με το χρόνο έκπτωσης τους, αυτές εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα του φορολογικού έτους το οποίο αφορούν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 (π.χ. χρόνος έκπτωσης ασφαλιστικών εισφορών, κ.λπ.). Οι δαπάνες των οποίων τα δικαιολογητικά εκδίδονται ή λαμβάνονται έως την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού και αφορούν την κλειόμενη χρήση επίσης εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα του έτους που αφορούν.

Επισημαίνεται ότι τα ανωτέρω συνιστούν τον γενικό κανόνα έκπτωσης των δαπανών, καθόσον κάθε δαπάνη πρέπει να εξετάζεται ως ξεχωριστή περίπτωση, από την αρμόδια ελεγκτική αρχή, με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτής.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 64 «Επαρκής αιτιολογία» του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη

νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 «Αιτιολογία» του Κ.Δ.Δ. (ν.2690/1999) ορίζεται ότι: «1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ.1 και 4 του άρθρου 171 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει), ορίζεται ότι: «1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά. 4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη.».

Επειδή, τα αποτελέσματα του ελέγχου, ήτοι οι διαπιστώσεις των ελεγκτικών οργάνων, τα εξευρεθέντα, κρίσιμα στοιχεία και τα εξ αυτών συναγόμενα συμπεράσματα, καταγραφόμενα στην σχετική έκθεση ελέγχου, συνιστούν την αναγκαία αιτιολογία της πράξης (φύλλου ελέγχου), δια της οποίας επιβάλλονται κατόπιν ελέγχου οι φόροι, ως εκ τούτου δε, επιβάλλεται η πληρότητα της έκθεσης ελέγχου κατά τρόπο, δυνάμενο να στηρίξει και ενώπιον των φορολογικών Δικαστηρίων, σε περίπτωση προσφυγής σε αυτά, την εγγραφή.

Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι η έκθεση ελέγχου, που συνιστά την αιτιολογία της καταλογιστικής του φόρου πράξης, πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής. Σκοπός της αιτιολογίας είναι η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου τόσο από το διοικούμενο, όσο και από το Δικαστήριο, κατά πόσο η διοικητική πράξη εκδόθηκε για τη διασφάλιση του διοικουμένου και κατά πόσο είναι σύμφωνη ή βρίσκεται σε αρμονία προς τους κανόνες δικαίου, που καθορίζουν το πλαίσιο της νομιμότητας (βλ. Επαμεινώνδα Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, §5.Αιτιολογία της διοικητικής πράξης).

Σύμφωνα, δε, με τη νομολογία, η παντελής αοριστία της Έκθεσης Ελέγχου ισοδυναμεί με ανυπαρξία αυτής και καθιστά την προσβαλλόμενη πράξη νομικώς πλημμελή και ακυρωτέα λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου της διαδικασίας εκδόσεώς της. (βλ. ΣτΕ 565/2008, ΣτΕ 2054/1995, ΣτΕ1542/2016).

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 65 «Βάρος απόδειξης» του ΚΦΔ ορίζεται: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Ως προς τον 1^ο ισχυρισμό

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία υποστηρίζει ότι λανθασμένα ο έλεγχος προσδιόρισε το ποσό των φορολογητέων κερδών καθώς σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου η διαφορά ανέρχεται σε ποσό 87.723,81€ αντί του ποσού 94.125,39€, όπως αυτό αναγράφεται στην προσβαλλόμενη πράξη.

Επειδή, στην από έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ ΧΑΛΚΙΔΑΣ, αναφέρεται στη σελ.20 ότι από τον έλεγχο διαπιστώθηκε μεταξύ άλλων ότι δεν συμπεριλήφθηκε στην κατάσταση οικονομικών στοιχείων από επιχειρηματική δραστηριότητα (έντυπο Ε3) και στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος ποσό 6.451,58€ που αφορά την απογραφή των υλικών συσκευασίας (λογαριασμός ΓΛ 24). Συνεπεία του ανωτέρω είναι το κόστος πωληθέντων να εμφανίζεται αυξημένο και συνεπώς τα ακαθάριστα έσοδα να είναι μειωμένα κατά το ανωτέρω ποσό.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς το 2^ο ισχυρισμό

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι λανθασμένα ο έλεγχος προσδιόρισε μη εκπιπτόμενες αποσβέσεις ποσού 9.079,54€ καθώς είχε ήδη διενεργηθεί αντιλογισμός από την εταιρεία ποσού 115.000,00€.

Επειδή, από τη με ημερομηνία θεώρησης έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ ΧΑΛΚΙΔΑΣ, προκύπτει ότι κατά τον έλεγχο του μητρώου παγίων διαπιστώθηκε μεταφορά ποσού 17.354,56€ από το λογαριασμό 63.98 στο λογαριασμό 16.51 ως ασώματες ακινητοποιήσεις, χωρίς η ελεγχόμενη οντότητα να αιτιολογήσει την εν λόγω μεταφορά ή να προσκομίσει τα κατάλληλα δικαιολογητικά στοιχεία προκειμένου να αναγνωριστούν προς έκπτωση οι κατά το ελεγχόμενο έτος διενεργηθείσες αποσβέσεις επί της ανωτέρω αξίας, ποσού 9.079,54€.

Επειδή, με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει συγκεκριμένα στοιχεία, τα οποία θα ήταν σε θέση να αιτιολογήσουν τις διενεργηθείσες από μέρους της αποσβέσεις επί του ως άνω λογαριασμού ασώματων ακινητοποιήσεων αξίας κήσεως, ποσού 17.354,56€.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και αιτιολογημένες, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρίας απορρίπτεται ως αόριστος και ουσιαστικά αβάσιμος.

Ως προς τον 3^ο ισχυρισμό

Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία ισχυρίζεται ότι ο έλεγχος προσδιόρισε ως μη εκπιπόμενες εικονικές συναλλαγές συνολικής αξίας 20.132,00€, λαμβάνοντας υπόψη τα αναφερόμενα σε υπεύθυνες δηλώσεις αγροτών ειδικού καθεστώτος. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι με το υπ' αριθ.

πρωτ. αίτημά της ζήτησε να λάβει γνώση του περιεχομένου των υπεύθυνων δηλώσεων ωστόσο, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ, με το υπ' αριθ. απαντητικό έγγραφο απέρριψε το αίτημα καθώς τα αναφερόμενα εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 17^Α του ΚΦΔ και του ν.4624/2019 (Προστασία προσωπικών δεδομένων), κατά συνέπεια δεν μπορούσε να απαντήσει διεξοδικά.

Επειδή, σύμφωνα με την από έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος προκύπτει ότι από τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του ο έλεγχος υποβλήθηκαν υπεύθυνες δηλώσεις από αγρότες ειδικού καθεστώτος με τις οποίες δήλωσαν πως συγκεκριμένες συναλλαγές είτε δεν πραγματοποιήθηκαν είτε ότι πραγματοποιήθηκε μέρος αυτών. Από τον έλεγχο δε που διενεργήθηκε στα φορολογικά στοιχεία αγορών της ελεγχόμενης εταιρείας, στα τηρούμενα λογιστικά βιβλία, τις υποβληθείσες δηλώσεις εισοδήματος και τα λοιπά στοιχεία που τέθηκαν στην διάθεση του ελέγχου, διαπιστώθηκε η καταχώρηση συναλλαγών που αφορούν εικονικά φορολογικά στοιχεία, εκδόσεως της προσφεύγουσας εταιρείας, συνολικού ύψους 20.132,00€, ως κάτωθι:

ΕΙΚΟΝΙΚΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΑΓΟΡΩΝ						
Ημερομηνία	Λογ/σμός ΓΛ	Αρ. Παραστατικού	Απολογία	Καθαρή αξία τιμολογίου	Αξία εικονικών αγορών	Σημειώσεις Ελέγχου
.....	3.762,00	3.762,00
.....	6.120,00	6.120,00
.....	3.225,00	3.225,00
.....	6.625,00	7.025,00
.....	4.200,00		
Συνολική αξία εικονικών αγορών					20.132,00	

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 17^Α «Κυρώσεις για παραβίαση του φορολογικού απορρήτου» του ΚΦΔ, ορίζεται ότι: «1. Η παραβίαση του απορρήτου των στοιχείων και πληροφοριών που τηρούνται στη Φορολογική Διοίκηση από τα πρόσωπα του άρθρου 17 που υπάγονται στο άρθρο 2 του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (ν. 3528/2007, Α' 26), συνιστά σε κάθε περίπτωση τα πειθαρχικά παραπτώματα της παράβασης καθήκοντος και της παραβίασης της υποχρέωσης εχεμύθειας, τα οποία μπορεί να επισύρουν την ποινή της οριστικής παύσης κατά τις περ. γ' και η της παρ. 1 του άρθρου 107 και την περ. η' της παρ. 1 του άρθρου 109 του Κώδικα αυτού.».

Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπό κρίση προσφυγής, τόσο από την έκθεση ελέγχου όσο και από το υπ' αριθ. σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου, η προσφεύγουσα εταιρεία είχε στη διάθεσή της τα στοιχεία των ως άνω φορολογικών στοιχείων, ήτοι το όνομα του αντισυμβαλλόμενου αγρότη ειδικού καθεστώτος, τον αριθμό και την ημερομηνία του παραστατικού καθώς και τα ποσά των τιμολογίων, προκειμένου να αντικρούσει τις διαπιστώσεις του ελέγχου περί εικονικότητας. Ωστόσο δεν προσκόμισε στον έλεγχο οιοδήποτε στοιχείο προκειμένου να αποδείξει ότι οι συναλλαγές έχουν πραγματοποιηθεί.

Επειδή, σύμφωνα με την περίπτωση β' του άρθρου 22 του Κ.Φ.Ε., επιτρέπεται η έκπτωση όλων εφόσον αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή, ήτοι οι δαπάνες δεν πρέπει να είναι εικονικές ή μερικώς εικονικές ή ανύπαρκτες, όπως είναι η δαπάνη που δεν έχει πραγματοποιηθεί άλλα

έχει καταχωρηθεί στα τηρούμενα βιβλία ή αφορά σε συναλλαγές που δεν είναι πραγματικές ως προς το είδος ή το πρόσωπο ή την αξία αυτών.

Επομένως, ορθώς η ελεγκτική αρχή απέρριψε τις ανωτέρω δαπάνες, ως μη εκπιπόμενες από τα ακαθάριστα έσοδα της ελεγχόμενης επιχείρησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 4172/2013.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρίας απορρίπτεται ως αόριστος και ουσιαστικά αβάσιμος.

Ως προς τον 4ο ισχυρισμό

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι για όσες πιστώσεις δεν κατέθεσε τα απαραίτητα δικαιολογητικά, προσκομίζει αυτά με την παρούσα προσφυγή.

Επειδή, σύμφωνα με την από έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, διαπιστώθηκε ότι στα τηρούμενα βιβλία της ελεγχόμενης εταιρείας καταχωρήθηκαν και εκπέστηκαν μεταξύ άλλων δαπάνες συνολικού ποσού 36.419,42€ για τις οποίες δεν προσκομίστηκαν τα φορολογικά παραστατικά ή αφορούσαν προσωπικές καταναλωτικές δαπάνες και για το λόγο αυτό δεν αναγνωρίστηκαν προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα της ελεγχόμενης οντότητας.

Επειδή, στα πλαίσια εξέτασης της παρούσας προσφυγής, η προσφεύγουσα εταιρεία προσκόμισε με την παρούσα προσφυγή το υπ' αριθ. ΤΠΥ, εκδόσεως του, με την αιτιολογία «Παροχή νομικών συμβουλών-επεξεργασία δικογραφιών», συνολικού ποσού 3.000,00€ καθώς και την οικεία καρτέλα γενικής λογιστικής του προμηθευτή. Περαιτέρω, προσκόμισε αντίγραφο κίνησης λογαριασμού της από το οποίο προκύπτει η εξόφληση του συνόλου της αξίας του ως άνω τιμολογίου δαπανών.

Επειδή, επομένως σύμφωνα με την περίπτωση β' του άρθρου 23 και το άρθρο 22 του Κ.Φ.Ε., οι κάθε είδους δαπάνες που αφορούν σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των πεντακοσίων (500) ευρώ, εκπίπτουν εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω προκύπτει ότι το ως άνω προσκομισθέν τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών καθαρής αξίας 3.000,00€, αποτελεί νέο στοιχείο καθώς δεν είχε τεθεί υπόψη του ελέγχου κατά τη σύνταξη της από έκθεσης φορολογίας εισοδήματος. Κατά συνέπεια, η Υπηρεσία μας με την παρούσα απόφαση διαφοροποιείται από τις διαπιστώσεις του ελέγχου, και αναγνωρίζει τη δυνατότητα έκπτωσης της ως άνω δαπάνης η οποία απορρίφθηκε από τον έλεγχο λόγω μη προσκόμισης του φορολογικού παραστατικού και των δικαιολογητικών εξόφλησής του με τραπεζικό μέσο.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας προβάλλεται βάσιμα και πρέπει να γίνει αποδεκτός.

Επειδή, πέραν των ανωτέρω, ουδέν άλλο φορολογική στοιχείο ή/και δικαιολογητικό δαπανών προσκομίσθηκε με την παρούσα προσφυγή.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω διαπιστώσεων, ο προσδιορισμός της οριστικής φορολογικής υποχρέωσης, φορολογικού έτους 2016, θα υπολογιστεί με την παρούσα απόφαση της Υπηρεσίας μας.

Επειδή, οι λοιπές διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές παρατίθενται στην από έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ, επί της οποίας εδράζεται η υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού/ επιβολής προστίμου φόρου εισοδήματος, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη μερική αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλουηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία και την τροποποίηση της υπ' αριθ. οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού/ επιβολής προστίμου φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΧΑΛΚΙΔΑΣ, σύμφωνα με το ανωτέρω σκεπτικό.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου νομικού προσώπου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογικό Έτος 2016

- Υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2016.

ΑΝΑΛΥΣΗ		ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ (Α)	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ (Β)	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΔΕΔ (Γ)	ΔΙΑΦΟΡΑ (Α-Γ)
Φορολογητέα κέρδη		385.494,38	479.619,77	476.619,77	91.125,39
ή ζημιά					
Φόρος	Πιστωτικό ποσό	41.502,15	14.205,79	15.075,79	26.426,36
	Χρεωστικό ποσό				
Προκαταβολή φόρου		81.126,75	81.126,75	81.126,75	
Τέλη χαρτοσήμου μισθωμάτων ακινήτων					
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στα πιο πάνω τέλη χαρτοσήμου					
Εισφορά ΕΛΓΑ 2% (άρθρο 13 ν. 3877/2010)					
Τέλος επιτηδεύματος (άρθρο 31 ν.3986/2011)		2.000,00	2.000,00	2.000,00	
Πιστωτικό ποσό § 6 άρθρου 3 του ν. 4046/2012					
Ποσό που επιστράφηκε ή ζητήθηκε η επιστροφή του					
Πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας /μη δήλωσης			13.648,18	13.213,18	13.213,18

Πρόστιμο χαρτ/μου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας /μη δήλωσης					
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στο πιο πάνω πρόστιμο τέλους χαρτοσήμου					
Σύνολο φόρων, τελών και εισφορών	για καταβολή	41.624,60	82.569,14	81.264,14	39.639,54
	για επιστροφή				
Σύνολο για καταβολή					

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η/Ο Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.